

Redacțiunea, A. Mihailițiu și
Tipografia
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
"ris și neîncredere" nu se pri-
mosc. Măsurările nuse se
trimite!

Birourile de subscripții:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai rimosoși în Viena
Eudolf's Hofe Rosenstein & Volger
(Hof Maas), enri Schalek, Alois
Herny, M. Dokes, A. Oppel, J. Don-
nerberg în Buaposta: A. V. Gold-
berger An os Hessi Eckstein Bernat:
în Franckfurt: G. L. Dawitz; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o seriă
garmondu pe o colonă 6 or.
și 80 cr. dimbru pentru a pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarif și învoială.
Reclame pe pagina III a o
sereș 10 cr. v. a. séu 30 ani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIII.

"Gazeta" ese în fiă-care și
Abonamente pentru Anulul III:
Pe unu an 12 fl., pe șase luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.
Pentru România și strălăitate:
Pe unu an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se pronomără la tôte oficiina
poștala din întru și din afară
și la ad. colectori.
Abonamentulu pentru Brașov:
la administrație, piața mare
Nr. 22, etajulu I.: pe unu an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusulu în
casă: Pe unu an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 cr. v. a. séu
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăți
înainte.

Nr. 129.

Brașov, Sâmbătă 9 (21) Iunie

1890.

Brașov, 8 Iunie st. v.

Förte bine a disu raportorul
nostru special despre conferența
politică a Sașilor, că pentru pu-
blicul cel mare conchiământea ei
în împrejurările de față a avut
efectul unei surprinderi, pentru
că situațiunea politică nu s'a schim-
batu întru nimic.

Cu tôte aceste alegătorii Sași
s'au întrunitu în „Sachsentag“ și
au modificatu programul lor
oposițional de până acuma.

În ce sens?

Vor vedea cetitorii noștri din
insuși cuprinsul programului, pe
care 'lă publicăm mai jos.

În zilele trecute, vorbindu des-
pre invitarea la conferența Sașilor
ardeleni, și despre părerile foilor
guvernamentale maghiare față cu
scopul acestei conferențe, am
datu expresiune nedumerirei noastre,
dicându între altele:

„Dela 1867 încôce, din timpu în
timpu, Sașii ardeleni au suflatu pu-
tinu câte puțin în retragere, în
ce privesce politica lor națională
oposițională, așa că temerea nu
este neîndreptățită că din treptă
în treptă — von Stufe zu Stufe —
vor ajunge a nu mai figura de
locu ca factoru politicu de sine
stătătoru în această țără. Contra-
rilor noștri comuni fără îndoială
le-ar plăce așa ceva, der noi, cu
tôte că ne bucurăm de curentul
care se manifestă în sinul Sașilor,
spre a și uni forțele națio-
nale în întru, ar trebui să regre-
tăm, în interesul causei comune,
o astfel de aparițiune, care în
cele din urmă ar servi numai par-
tidei guvernului spre folos și în-
tărire.“

Eventualitatea, de care am
vorbitu noi numai în prevederea
unui viitoru mai depărtat, foile
guvernamentale maghiare, acum
după publicarea noului program

săsescu, o și consideră ca împli-
nită. Cu optimismul ce-i caracte-
risază în asemeni destiniți politici,
omenii guvernului ungurescu vinu
și declară în organele lor urbi
et orbi, că rezultatul conferenței
din Sibiu nu involvă, decât o
renunțare a Sașilor ardeleni de
a mai face politică națională opo-
sițională în statul ungar.

Dintre vocile foilor guverna-
mentale privitoare la rezultatul
conferenței săsesci sibiene vom
înregistra adî unele forte caracte-
ristice. „Neues Pester Journal“
dela 19 Iunie a. c. dice:

„Din cuvintele, cu cari președintele
adunării, Dr. Fr. Teutsch, a saluțat
pe cei de față, rezultă, că Sașii voesc
ca această adunare să fiă considerată
înainte de tôte ca o manifestațiune
a unității nămului lor. Particularismul
săsescu s'a documentat prin urmare
atât în ținerea acestei conferențe,
cât și în programa, care fi primită
cu unanimitate ca directivă a viitôrei
atitudine politice a poporului
săsescu, cu o netăgăduită hotărire.

Cu tôte aceste putem să salutăm
cea mai nouă manifestațiune politică
a poporului săsescu și din punctu
de vedere al statului ungar, ca un
evenimentu îmbucurător. Din partea
Sașilor a fostu unu act de înțelepciune
politică, că au părăsit în cele din
urmă cărarea negațiunii sterile, și
că au pășit pe tărâmul singur
posibilu pentru or-ce politică legală
și cu minte, adică pe tărâmul
dreptului publicu ungar.

Cu pasul acesta și cu intențiunea
fără de rezervă exprimată, care a
aflatu expresiune și într'o admonițiune
îndreptată către junimea săsescă,
ca să conlucre la problemele
statului ungar, Sașii fără îndoială
că și-au ușurat mai vârtosul lor
înșiși posibilitatea unei activități
publice priincioase. Acesta însă nu
ne împiedcă de a recunoșce, că
această întorsetură, prin care
Sașii au încetat de a forma o

asa numită partidă a naționalităților
în sensu mai strictu, este și pentru
statul ungar unu simptom de conso-
lidare interioră. Căci deși cu
programa din Sibiu, ce pörta data
de er, n'a încetat să existe
separatismul săsescu, el totuși
nu mai este îndreptat în contra
temeliilor statului ungar organizat
pe base unitare, cu alte cuvinte:
caracterul federalistic al politicei
de gintă a Sașilor ardeleni este
acum delăturat și această politică
a luat acum caracterul unei
politice de interese, care urmărește
scopuri culturale și economice“.

„Caracterul federalistic!“
Aceste două cuvinte exprimă multu,
fört multu pentru aceia, cari
cunosc împrejurările și istoria
țării Ardealului din timpurile
cele mai vechi până în ziua de
astăzi.

Nu-i vorba aici de existența
statului ungar, ci de existența
națională a Românilor și a Sașilor
din Ardeal și de egala lor
îndreptățire politică națională.

De aceea le strigă și „Pester
Lloyd“ Sașilor, într'unu articolu
scris în tonul obișnuitu batjocuri-
toru: „să nu vă faceți iluzii
că în favoarea voastră vom schim-
ba vre-o instituțiune și că din
causa voastră vom introduce în
raporturile naționalităților și
așa destul de delicate ale
Transilvaniei unu elementu
de discompunere!“

Și fiindcă raporturile ardeleni
sunt așa „destul de delicate“,
er cei dela putere nu voesc
cu nici unu preț să li-se dea
Românilor privilegiu de a
pretinde și ei să se schimbe
cea séu cea instituțiune,
pentru că să li-se facă dreptate,
Sașii trebuie să înceteze de a
mai forma o partidă națională
oposițională și trebuie să-și
desbrace politica lor de „caracterul
ei federalistic!“

Sapienti sat!

DIN AFARĂ

Socialiștii, anarhiștii și nihilisții în Paris.

Soirii sosite din Paris spunu, că în
Lunia trecută s'a ținut acolo unu
meeting al socialisților, în care s'a
protestat ca niciodată în contra
arestării nihilisților ruși întemplat
în Paris în săptămânile trecute.
După cum spunu diarele
parisiene, adunarea a fostu nu
numai numărôsă, ci și extraordinară
de turbulentă. Baudin, Guesde,
Vaillant și ceilalți conducători ai
Blanquiștilor, Possibiliștilor și
Marxiștilor au vorbitu unul
după altul. Vorbirea fulgerătoare
a lui Vaillant în potru despotismului
rusescu a fostu primită cu mari
strigăte de aprobare de către
socialiștii prezenți la adunare.

Cătră orele 12 din nôte, năvăli
deodată în sala adunării unu grup
de anarhiști, cari se repeziră la
tribună voind să o ocupe. Socialiștii,
vedându aceasta, se împotrivară
cu tôte energia și în curându o
strașnică bătaie se începă între
ei. Mobilile salei, în care se
țină adunarea, fură sfărimate,
șevile, pe cari se conduce gazul,
rupte și întrebunțate ca bețe.
În urmă aceasta, se înfelege,
că o mare esplosiune de gaz s'ar
fi întemplat, decât proprietarul
salei n'ar fi închis gazometrul.
Se începă apoi o luptă serioasă
în întunecă. Abia de cătră
ziua cei din urmă luptători pără-
siră câmpul de luptă, ducându
fiă-care partidă și pe răniții séi
cu sine. Multu timp, câtu țin
lupta, intervenirea poliției
fă zadarnică; astfel numărul
răniților se urcă la 40—50,
între cari unii au primitu
răni fört grele. Printre răniți
se află chiar și femei.

Pactul dintre Germania și Anglia.

Publicarea pactului germano-
englesu în foia oficiôsă germană,
prin care Anglia cedă Germaniei
Helgolandă, er în schimb
Anglia primesce protectoratul
asupra Witului și asupra
Țării Somali, precum și
protectoratul asupra Sultanului
din Zanzibar, a produsu în
Germania o impresie förtă bună
și mai ales

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Despre risu și despre plânsu.

(Urmare)

De obicei ridem — decât nu
suntem tocmai gâdii — numai
de lucruri ce le aflăm de risu;
der nu tot-deuna și nu pentru
toți omenii este unu și același
lucru de risu. „Efectul unei
glume bune (Bon mot) atâră
de la urechi celui ce ascultă și
nu dela gura glumețului“, dice
Shakespeare, și acesta se o fi
disu și Demostene. Ba de multe-
ori i-se pare unuia fört tristu,
cea ce altu află lucru de risu;
cugătătorului i-se pare mersul
lumei ca o comedie, celui ce
simte i-se pare ca o tragedie,
dice Horace Valpole. Ridetoru
ca Democritu și plângetoru ca
Heraclitu se vor afla în ori-ce
timp.

Der precum omul mai în etate
se îndemă mai greu să riă,
decât unu copil, tocmai așa se
pare, că întregu genul uman
cu câtu îmbătrânește mai multu,
cu atât devine mai seriosu.
Grecul Aelion istorisește, că a
cetitu odată o anecdotă, de care
a trebuit să riă până n'a mai
putut: unu instructoru merse
odată cu elevul séu la pream-

blare; pe drumu găsi copilul o
smochină și voi s'o mănânce.
Pedagogul nu l'a lăsat, țin
copilului o predică lungă și
în cele din urmă mănă el însuși
smochina.

Cine ar mai riă adî multu
asupra acestei anecdote? Totu
așa ne merge cu multele glume,
ce le cetim în vechile colecțiuni
de feluri acesta. Ne-am mai
îmbătrinit, gustul nostru s'a
rafinat séu cel puțin s'a schimbat
și multe din aceste glume ni-s'au
povestit deja așa de des, încât
efectul lor s'a slăbitu cu totul.

Câte-odată ne și rușinăm de
a da expresiune simțirei ridiculului,
ce a fostu deșteptat în noi,
ori ne ferim de a riă, ca să nu
vătămăm. O asemenea rezervă
parte înăscută, parte impusă
prin educațiune, se exercită în
diferite grade și tôte simțurile
și este, după pozițiune și
talent, diferită. Omul rusticu
ride tare acolo, unde omul bine
crescut suride numai, și lacrimi,
ce picură linu, ne descoperă
adese-ori o durere multă mai
adâncă, decât bocetele.

Idioșii își manifestă sentimentele
loru mai de multe-ori prin risu,
er cei smintiți și plângu multu,
în parte pentru că se dau cu
totul după simțulu

loru. La omeni cu spiritul sănătos
se pöte conchide însă dela modul
cum ridă și plângu la măsura
minții lor.

Se dice de ordină, că cel
ce vine pe lume se anunță mai
întăiu prin plânsu. Acesta însă
nu este cu totul esact, pentru-
că plânsul perfectu, adică
vêrsarea de lacrimi, copiii
trebuie așa dicându sé'lă învețe
mai întăiu. Acestu plânsu de
regulă se ivesce abia în luna
a treia séu a patra.

Plânsul der este împreunat
la copiii micu de ordină cu
strigătulu în limba englesă
cry (a striga) și este sinonim
cu a plânge. Ba și cuvântulu
weep se fi însemnatu la început
numai a striga. În multe alte
limbi nu se află această însemnătate
îndoită a cuvântului, și totuși
susține Darwin, că Englesii
plângu mai rar, decât ceilalți
Europeni, cari plângu multu
mai ușor și mai multu. Am
trebui prin urmare să admitem,
că Englesii plângu mai rar,
der pentru aceea cu atât mai
sgomotosu.

În genere, cele mai multe
limbi și pöte tôte limbile au
avutu expresiuni de două feluri,
atât pentru plânsu, cât și
pentru risu, luându-le pe
acestea unele dela sonorile
ce sunt împreunate cu a-

ceste manifestațiuni ale
sămțului, er altele dela
semnele vizibile. Astfelu
nemțescul „weinen“ (a plânge)
se derivă verosimil dela
weh (latinesce vae), a striga,
pe când cuvântulu slavicu
plakac ca și celu latinescu
plangere (și romănescul
plânge) însemnă strictu
luat a bate, și dela
datina de a se bate în
pept la jălirea morților și-
a luat însemnătatea de a
jăli și a plânge. De altă
parte plorare, flere, pleurer
și pöte și dela nemțescul
flennen, au avut însemnătatea
originală de a curge, adică
lacrimile (pluvia=plöia.)

Totu așa cuvântulu germanu
lachen (în limba gotică
hlaljan, englezesc langh,
ca și latinescul cachinare
și grecescul Karykazein)
nu este decât imitarea
tonului cha-cha când
ride omul tare. Pentru
risul ce-l vedem nu mai
întrebunțăm adî
cuvintele a suride (latinesce
subridere, franțuzesc
sourire), pe când Englesii
au pentru acesta
cuvântulu smile. În
limbele slavice însemnă
smiac numai a riă și
pentru a suride este o
formă secundară (în
limba polonă usmiechac.)
Rușii mai au încă și
cuvântulu chochotaty,
ce însemnă a riă cu
hohotu, corăspunătoru
latinescului cachinare.

(După „N. fr. Presse.“)

cedarea Helgolandei Germaniei figurează adă ca „cea dintău cucerire pacifică a lui Wilhelm al II.“ Foile germane, fără deosebire de coloare, se pronunță cu mare însuflețire asupra acestei împăciuri atât de multă așteptată și sosită așa fără de veste; ele, deși nu se bucură de concesiunile ce le-a făcut Germania Angliei, recunosc totuși, că Germania poate să fiă pre îndestulată cu rezultatele dobândite. Împăciuirea o află foile germane însemnată mai ales din acel punct de vedere, că prin ea între Anglia și Germania sunt asigurate bunele raporturi pe timp îndelungat. Pentru acest succes strălucit foile germane exprimă adănci mulțămite împăratului Wilhelm și accentuează, că încă la începutul domniei sale și în timpurile cele mai pacifice s'a dovedit pe sine ca cuceritor pentru imperiul german.

„Nordd. Allg. Ztg.“ numește această împăciuire „*ună tractată de pace*“, prin care politica colonială a Germaniei se lămurește cât se poate de bine și acum Germania poate lucra cu succes pentru ajungerea țelurilor ei. Cedarea Helgolandei nu se poate să nu fiă primită cu bucurie de întreg imperiul german.

Foile engleze, cea mai mare parte, se exprimă cu îndestulare față de pactul germano-ingles și aprobă cedarea Helgolandei. „Morning Post“ vede în atitudinea Germaniei o nouă dovadă, că bărbații de stat ai Germaniei sunt în deplină cunoștință a hotărârilor topografice și politice ale colonisării. „Daily Telegraph“, „Daily News“ și „Times“ aprobă pactul, numai „Daily Chronicle“ nu e îndestulată cu cedarea Helgolandei, care dăce, că e o umilire rușinatoare.

Dealtmintearea locuitorilor Helgolandei li-se lasă în liberă voie a opta pentru cetățenia unuia din statele contractante.

Milan va rămâne în Belgrad.

O telegramă din Belgrad anunță, că ex-regele Milan este hotărât să rămână statornic în Belgrad. Cercurile guvernamentale, unde stăruirea ex-regelui Milan în Belgrad e privită cu multă antipatie, vreau să se provoace la împrejurararea, că învoirea dintre Milan și regentă îl obligă pe ex-regele să locuiească afară de patrie și numai din timp în timp poate merge în Belgrad. Față de acestea Milan se provoacă la aceea, că el numai așa a consimțit cu acest pact, decât și regina Natalia va petrece în străinătate. După cum se asigură, Milan s'a hotărât a rămâne în Belgrad numai din pricină, că el n'are nici o încredere în actualul guvern față cu fiul său și cu dinastia.

Convorbirea lui Simici și impresia ce a făcut-o în Serbia.

Diarul „Wiener Allgemeine Ztg.“ i-se scrie din Belgrad: „Atitudinea reprezentantului Serbiei din Viena o ocacia ultimei sale petreceri în Budapesta a produs mare turburare în Serbia. A făcut sângeră rău mai ales faptul, că cu toate declarațiile ce le-a făcut Kalnoky în delegațiune și cu tot ordinul ministrului unguresc de agricultură, Simici a fost așa de prevenitor față cu diariștii maghiari. Declarațiile lui Simici au vătămă adănci și pe ex-regele Milan. În urma acestei guvernului serbesc pretinde cu energie ca Simici să-și desaprube vederile sale față cu politica comercială serbescă, de altă parte ex-regele Milan va pretinde și el o eclatantă satisfacție pentru vătămarea, ce i-s'a făcut. În urma acestei Simici se află în mare încercătură, er regentul Ristic face tot posibilul, ca să-și sgduie lui Simici poziția. Ristic a recomandat lui Simici ca să desmintă scirile răspândite asupra convorbirii sale ori în „Srbska Nezavisnost“ ori în semioficiosul „Odjek“.

„Narodnie Dnevnik“ și comuică deja o scrisoare a lui Simici datată din Viena, în care se dăce, că în „Budapester Correspondenz“ și în „Egyetértés“ s'au publicat din convorbirea lui lucruri,

carî s'au nu le-a dăsu, s'au decât le-a dăsu nu în forma în care i-s'au pus în gură. „Egyetértés“ însă susține, că toate cele ce le-a publicat colaboratorul s'au sunt adevărate.

SCIRILE PILEI.

Colonizarea Ciangăilor. Foile unguresci anunță, că pregătirile pentru colonizarea Ciangăilor în Transilvania sunt aproape terminate. Vor fi colonizați pe bunurile statului: în Deva 105 și în Hunedora 79 familii. Fia-care familie primesce 12 jugere pământ la 100 fl., care va avé să-i plătescă pe rate în 20 de ani și pământul pentru curte și casă. Lemnele și ferul ilu primesc gratuit delà erariu. Unu oficiant de pe bunul erarial va fi trimis să înduplece pe Ciangăi a părăsi Bucovina.

Se vor întorce éra acolo de unde vinu, dér réu, nu cum au venit.

Direcțiunea poștală și telegrafică în Clușiu. „Kolozsvár“ ne spune, că la 17 Iunie n. orașul Clușiu a trimis ministrului de comerț și comunicațiune Bross memorandumul, prin care se cere strămutarea direcțiunii poștale și telegrafice din Sibiu la Clușiu. În adresă adunarea generală orășenescă comuică hotărârile adunării, în urma cărora orașul se îndatorește a construi edificiu conform planului ministerial și se obligă a reîntrorcespele de 5,000 fl. necesare pentru strămutarea direcțiunii poștale și telegrafice, decât ministrul va închiria edificiu pentru scopurile amintite pe 30 de ani și decât va strămuta direcțiunea poștei și telegrafului din Sibiu la Clușiu.

Fondul gimnasiului din Bradu păgubit prin foc. La 5 Iunie v. s'au aprins prin negrija unei fetițe de 10 ani casele de birt ale fondului gimnasiului rom. din Bradu, aflatore în comuna Mihăleni. Focul a mistuit întreg edificiu. Dauna fondului e aproape la 2000 fl. v. a. Casele erau asigurate, dér pe o sumă minimală la „Transilvania“. Arendatorului i-a arsucuruză, grău pe podu, și toate mobilele în case. Nimicu nu avea asigurat.

Câte diare politice se trimitu cu posta în Ungaria și Transilvania? „Nemzetgazdagsági Szemle“ dă o statistică despre numărul diarelor, carî s'au trimis în anul trecut cu poșta. Din statistica acesta apare, că majoritatea diarelor o forméază cele ce se tipăresc în limba ungurescă. Așa dintre 95 de diare politice 48 sunt maghiare, 28 germane, 5 românesci și serbesci, 4 croate, 2 franceze, ér italiane și slovace câte unul.

Cutremur de pământ. Se scrie din Timișora, că sciri sosite din comunele Saag, Ujpecs, precum și din părțile nordice ale comitatului Timiș și din părțile sudice ale comitatului Torontal, spunu, că în Dumineca trecută s'a simțit pe acolo unu cutremur de pământ.

Comună pustiită prin foc. Din Salonta-mare (comit. Abauj) i-se scrie lui „Nemzet“, că la 16 Iunie n. în comuna Felső-Mislye pe la orele 3¼ d. a. a izbucnit unu incendiu grozavu, care ajutat de o mare furtună a mistuit în flacări ca la 190 case cu toate edificiile laterale. Focul s'a aprins dintr'o schinte delà mașina unui trenu, ce trece pe lângă comună. Biserica a ars până în temelile ei și clopotile din turnu s'au topit. Comuna are acum înfățișarea Sodomei și Gomorei. Mulți dintre locuitori și-au pierdut copii și pe alți membri ai casei, carî de spaimă au fugit în alte părți.

Programul poporului săsesc.

Cuprinsul programului, ce l'a primitu congresul săsesc și care prescrie sfera de activitate a po-

porului săsesc pe diferitele terrene, este următorul:

Insuflețit de imboldul d'a susține pe poporul săsesc ardelenu pentru destinațiunea sa culturală și în împrejurarile schimbate ale timpului, ca pe un membru destoinic de dezvoltare și de prestațiune alu statului ungaru de a cărui existență e strinsu legată sortea sa, bărbații de încredere ai poporului săsesc, adunați în Sibiu la 17 Iunie 1890, schimbându în parte programul naționalu săsesc stabilit în Mediaș la 5 Iunie 1872 și programul electoralu dietal stabilu în Brașov la 8 și 9 Iunie de cătră comitetul centralu, au stabilit următoarele puncte comune de directivă esclusiv valabile pentru atitudinea lui în viața publică, până la schimbarea lor printr'unu congresu alu congresului săsesc luat în înțelegere cu comitetul centralu.

1. Mai pre susu de ori-ce discuțiune și scutitu cu totul de ea trebuie să stea principiul neclintitu alu indivisibilității monarhiei austro-ungare stăpânite de serenissima dinastia habsburgo-lotaringică, precum și indivisibilitatea țerilor coronei ungare; totu așa principiul reprezentării și apărării comune a acestei monarhii în afară, precum înăuntru principiul guvernării constituționale a tuturor părților ei.

Esistența asigurată a monarhiei și a părților ei nu permitu nici o slăbire a pactului de drept publicu stabilit în anul 1867, între amândou statele monarhiei. Tote nisuințele, care țintesc u astfel de slăbire ori care aru puté-o aduce, trebuiesc respinse și combătute.

2. Totu ce e necesaru pentru a forma din statul ungaru totu mai multu unu stat de drept, trebuie să i-se concédă cu totă bunăvoința. Adevăratele condițiuni ale existenței sale, ale unei legislațiuni bune, ale unui guvern onestu și tare, ale unei justiții drepte și ale unei administrațiuni bune nu i-se potu refusa nici-odată.

Ideia de stat în sine îndreptătită, precum și unitatea și esistența necesară a statului, nu e cu toate astea ertată a servi nici-odată ca pretextu pentru eventuale amestecuri, prin care se potu periclită ori vătămă tărémuri îndreptățite ale vieții poporului săsesc.

Nu e ertată nici a se sugruma prin centralizare și prin amestec peste măsură alu puterii esecutive participarea internă a cetățenilor statului la administrarea autonomă, care susține statul și promovează cultura, nici în comună, nici în municipiu, nici în biserică și nici în șoolă.

În scopul unei conlucrări cât se poate de mănósă la problemele statului e de nisuită ca tinerii sași să se consacre în număr cât se poate mai mare serviciului statului în toate ramurile sale.

Amestecuri ilegale ale purtătorilor puterii esecutive și ale organelor lor, deopotrivă jignitoare respectului statului și păcii cetățenilor — precum s'au ivit în interiorul fundului regiu — trebuiesc combătute cu toate mijlocele permise de lege, și e ase căuta vindecarea dreptelor gravamine în această privință. Ba e a se lucra și într'acolo, ca să fiă înlăturate urmările rățecirii vrednice de plânsu, care a făcutu ca legislațiunea să detragă drepturile urbariale ale națiunii săsesci, spre paguba ei, față cu domeniile Săliștei și Tălmaciului, delà o judecare egală cu celelalte drepturi urbariale, ce se baséză pe același temel de drept.

3. Statul ca atare n'are confesiune și de aceea nici probleme positive pe tărémul credinței religioase, dér are îndatorirea nu numai a respecta însăși viața internă religioasă a cetățenilor săși și tărémul de drept alu asociațiunilor religioase recunoscute de elu, ci a îngriji și de respectarea reciprocă a dreptului asociațiunilor religioase între sine.

Legile religioase ardeleni, care ga-

rantéză deplina egalitate de drept și autonomia singuraticelor biserici, legi garantate din nou de legislațiunea din anul 1868, sunt a se considera ca legi fundamentale neatacabile ale statului.

4. Limba statului ca atare își are îndreptățirea sa.

Dér dispozițiunile art. de lege 44 din a. 1868 asupra egalei îndreptățiri a naționalităților și legile făcute mai târziu, intru câtu ele nu măresc ponderanța dată limbei statului prin art. de lege de mai susu — cuprind măsura cea mai mică de libertate și îndreptățire, ce li-se cuviniu naționalităților nemaghiare ale acestei țeri.

5. Poporul săsesc va saluta cu recunoștință ori-ce activitate și ajutor alu legislațiunii și guvernului, îndreptate spre bunăstarea tuturor cetățenilor patriei ungare, mai ales care voru promova progresul economic și dezvoltarea spirituală și morală.

Tot-odată însă poporul săsesc se simte, în interesul susținerii sale, pătunsu de datorința, a lucra din propria sa putere pe calea presei, în reuniuni, în corporațiuni comunale, municipale, bisericesti și altele la îmbunătățirea sortii sale, a combata obiceiurile stricaciöse progresului său, a promova bunăstarea sa prin ridicarea producțiunii și prin cruțare înțeleptă, și a înlocui întocmirile ce nu se mai pot susține pe tărémul vieții economice și culturale prin moduri mai corăspunzătoare de întreprindere și prin forme de organizațiune mai potrivite.

Mai ales e de realizat:

în comunele rurale comasarea, ridicarea culturii vitelor, introducerea uneltelor economice mai bune și a mașinelor probate, cercetarea școlilor agronomice și a fermelor, întemeierea de asociațiuni rurale de câștig și economice, precum și o administrațiune regulată comună;

în orașe perfecționarea instrucțiunii specialiste a industriașilor, fără jignirea promovării factice a industriei mici; introducerea industriilor mari prin întemeierea de fabrici, formarea de asociațiuni productive s'au dezvoltarea întreprinderilor singuratiche, ca să devia întreprinderi mari, ușurarea comunicațiunii prin îmbunătățirea mijlocelor de comunicațiune și instituțiuni comerciale, precum și administrațiune comună, care să stea la înălțimea cetățitorilor moderne;

pentru orașe și provincii formarea unui personalu administrativu capabilu, care să facă folositoare pentru noi și instituțiuni probate de-ale țerilor mai progresate;

în biserică și în șoolă susținerea, dezvoltarea și estinderea întregului învățământu popularu, mediu și specialistu, evitându-se îmbucătățirea nefolositoare a puterilor.

6. Deputătorilor dietali ai cercurilor electorale săsesci le stă liberu, în înțelegere cu alegătorii lor, a rămâne înafară de partidele dietei ori a se alătura la una și aceeși partidă ori și la partide diferite, intru câtu acestea stau pe baza pactului de drept publicu din anul 1867 (punctu 1 alu acestui programu.)

7. Deputății cercurilor electorale săsesci, alegătorii dietali, carî stau pe tărémul programului de față, și comitetele cercuale alese de ei, precum peste totu toți aceia, carî au chiamarea a dobândi țelurile desemnate mai susu ori carî rezultă din dezvoltarea acestui programu, în viața privată ca și publică, cu deosebire în reuniuni, în reprezentanțele bisericesti, comunale și municipale, precum și în universitatea săsescă, voru considera ca o datorință a lor, a nisui să ajungă aceste țeluri și să le promoveze.

8. Pentru promovarea problemelor acestui programu, congresul Sașilor alege unu comitetu centralu cu reședința în Sibiu.

Acestui comitetu constă din nouă membri și anume dintr'unu președinte, unu vicepreședinte și șapte asistenți, dintre cari unul e totodată și secretar, și se alege de congresu pe durata de cinci ani. *Câte doi* membri și anume președintele ori vicepreședintele și unu asistentu trebuie să aparțină cercurilor electorale dietale din Sibiu și Brașov, mai departe *câte unu* membru cercurilor electorale dietale din Sighișoara, Mediaș, Bistrița, Sebeș și Orăștia.

Dacă în decursul duratei mandatului devine unu locu vacant, atunci comitetul acelu cerc, căruia i-a aparținut respectivul ca alegător dietal, are să ocupe locul pentru restul duratei mandatului.

Pentru îndatoririle desemnate în cele următoare sub *c, d, e și g* comitetul centralu are să se întărească prin câte doi deputați, cari au să fie destinați de comitetele ceruale. Alegătorii dietali sași ai mai multor cercuri electorale potu să alegă și numai unu unicu comitetu cerualu. În cazul acesta comitetul cerualu trimite în comitetul centralu de două ori atâtia deputați câte cercuri electorale dietale cuprinde elu.

Îndatoririle comitetului centralu au a se mărgini la următoarele:

a) Să ngrijescă de alegerea comitetelor ceruale de către alegătorii dietali, cari stau pe tărâmulu acestui programu, respective de către alegătorii universității ai cercurilor electorale săsesci;

b) Să dea sfatur, când i-se ceru de vre-unu comitetu desemnatu sub a).

c) Să și dea părerea asupra modificării programului, ce s'ar propune, pentru congresul Sașilor;

d) Să facă propuneri de sine stătătoare la congresul săsescu și la comitetele ceruale;

e) De regulă să convõe congresul săsescu din cinci în cinci ani, alternându în diferite locuri, și să convõe congresu extraordinar, îndată ce se cere acesta de majoritatea membrilor comitetului centralu ori de cel puțin trei comitete ceruale (a), făcându-se totdeuna cunoscută ordinea ăilei;

f) Să îndeplinească conclusele speciale ale congresului, luate în cadrulu programului;

g) Să și stabilizească regulamentulu său.

Harta vamală a României.

Cetim în „Timpul”:

O lucrare importantă și necesitate forțe de multu simțită s'a terminat acum câteva zile.

E vorba de harta vamală a României, lucrare forțe grea de efectuată, și care cu atât mai mult face meritulu inițiatorului ei, D. Gr. Olănescu, pe care îl felicităm pentru munca și stăruința ce a pus în această lucrare, cât și pentru faptul, că a îndeștrățit serviciul nostru vamal cu o lucrare de prima trebuință pentru agenții vamali, chemați a aplica legea vămilor și a priveghia mișcările pe frontariile noastre cu statele vecine.

D. Gr. Olănescu, înainte de a părăsi directoratul vămilor noastre, a ținut să lase în urma sa o lucrare, care să-i constituie unu dreptu la recunoștința țrei.

D. Gr. Olănescu e numit acum definitiv secretar generalu alu ministerului de finanțe.

Etă în ce consistă această meritorie lucrare:

Harta vamală a României arată numărul circumscripțiilor vamale, cari sunt 6; arată biourile vamale centrale; cele vamale sucursale. Cele dintău sunt însemnate pe hartă cu colore roșie, ér cele de-ală doilea cu colore verde închisă. Pe hartă sunt indicate la ce anume biouru vamale sunt stațiuni telegrafice, stațiuni de căi ferate, pichete pentru paza granițelor, vămile statelor învecinate cu România, și mai în apropiere de România, precum și distanța în

metri dintre pichetele dela graniță și raionul de supraveghiere a fiă-cărui biouru vamal.

Cu această lucrare s'a ocupat d. Olănescu de opt ani de zile și ați harta vamală a României e deja distribuită tuturor amploiaților și garzilor din personalul vamal românesc.

Nu mai insistăm asupra trebuinței acestei lucrări. Ea era eminentamente trebuincioasă și de multu cerută, spre a aduce îmbunătățiri și folose reale în serviciul vămilor noastre.

Suntem rugați să publicăm următoarea declarațiune:

Beregsău, 2 Iunie 1890.

Multu St. D-le Redactoru! Adăncă măhnită și indignată în inimile noastre de modul, în carele am vădută, că „Tribuna” din Sibiu respăndesc neadeveruri și calumnia asupra P. S. S. părintelui Episcopu Ioan Meșianu, din incidentul visitațiunei canonicie, întreprinse de I. P. S. S. în părțile noastre, ale Timișorei, în sărbătorile Rosalielor din anul curentu, și anume în fața calumniei respăndite prin „Tribuna”, că P. S. S. n-ar fi dist nouă, credincioșilor săi, din aceste părți că: „suntem rei patrioți”, că „nu suntem credincioși patriei unguresci” — Te rugăm în interesul celui mai pur și săntu adevăr, ca să binevoiesci a publica în multu prețuitul D-vostrețu și următoarea

Declarațiune.

Noi subscrișii preoți, învățători și credincioși fruntași ai poporului din comunele vizitate de Prea Săntia Sa părintele Episcopu Ioan Meșianu, mulțămim lui Dumnezeu din adăncul inimei noastre, că P. S. S. în urma activității și trecutului arhipăstorescu de ani cincisprezece, nu are trebuință de nici unu felu de mărturie, nu are lipsă de laude, mărire și ateste publice, deoarece trecutul cel frumos al P. S. S. și mărețele fapte, săvșite de P. S. S. întru ridicarea săntei noastre biserici, prosperarea și înaintarea culturai noastre populare, respective a iubitei noastre națiuni sunt fapte cari vorbesc astăzi, și vor vorbi cu totă puterea și elocința până atunci, până când va trăi poporul român: — declarăm prin acesta cu totă liniștea conștiinței și a sufletului nostru de neadeveru și calumnia cele respăndite de „Tribuna” și aruncate cu rea intențiune fiă de către raportori falși, fiă de către — calumniatorii de meserie asupra meritosului capu alu diecsei noastre, respective asupra arhipăstorului nostru, și anume: că Prea Săntia Sa ni-ar fi dist „suntem rei patrioți” și că: „nu suntem fi credincioși ai patriei unguresci”; și în același timp constatăm, că Pre Săntia Sa, precum totdeuna, așa și la această ocaziune, ne-a învățat prin frumoșele și laudatele sale predici seu cuvântări pastorale — ceea ce învăță pe preoții, învățătorii și credincioșii săi unu arhieru la locul seu, unu arhieru, carele prin învățăturile și faptele sale mărețe și-a câștigat pentru totdeuna stima, venerațiunea și iubirea clerului și poporului seu.

Primiți, Domnule Redactoru, încrederea sincerei și deosebitei noastre considerațiuni.

Georgiu Bugariu, parochu gr. or. român în Beregsău; Ioan Savu, preot în Bobda; Ioan Balta, parochu; Emerich Andreescu, proprietar de realități și directorul instit. de creditu „Beregšana”; Aureliu Popescu, notar comunalu; Ioan Spătaru, proprietar și casaru comunalu; Constantin Clecanu, învățător; Ioan Paianu, econom; Lazaru Poporu, învățător în Bobda; Corneliu Popoviciu; Theodoru Jurma, parochu în St.-Mihaiulu român; Petru Dră-

*) „Tribuna” declară în nr. 127, că s'a folosit de prima ocaziune, ce i-s'a dat pentru a desmăți scirea biroulu de corespondență ungurescu, dela care a isvorit scirea falsă despre vorbirele Episcopului. Red.

ganu, învățător, St.-Mihaiulu rom.; Nicolae Baiu, econom; Simionu Jurma, econom; Georgiu Cocoteanu, not. comunal; Alecsandru Constantin, comerciant.

Regularea averilor năședene.

Protocolu

(Urmare).

VIII. Prin pactul din 12 Martie 1872 § II punctu a) s'au cedat fondului scolasticu centralu alu districtului Năședutu toate acele edificii, intravilane și sesiuni deșerte grănițeresci, împreună cu toate apertinențele lor din fostul districtu alu Năședului, cari după § 1 punctulu a) a amintitulu pactu s'au fost adjudecatu prin comisiunea regulatoare de posesiune erariului reg., însă sub condițiunea, ca toate acele edificii intravilane și grădini, cari în acelu timp s'au folosit pentru scopuri de stat, să rămână și mai departe în gratuită folosință a statului, precum și dacă dintre celelalte edificii și intravilane ar fi vre-unul de lipsă pentru scopuri de stat și administrative pe acele să fiă fondul scolasticu datoru alu ceda gratuit.

Acastă dispozițiune a amintitulu pactu însă prin invoierea de față se modifică intr'acolo, că fondul scolasticu centralu cedază gratis casa înferată în cartea funduară pentru comuna Năședutu partea I. în prot. Nr. 2 sub Nr. c. 6 Nr. top. 14/1, 14/2 și 15, în care casă se află de prezentu judecătoria cerc. reg., în singura și exclusivă proprietate a erariului regescu, și se invoiesce totodată, ca dreptul de proprietate la aceea să se intabuleze pe erariulu regiu fără de a mai fi dănsul întrebăt, — ér din contră erariulu abdoice de dreptul de a mai pute pretinde pe basa pactului amintit pentru scopuri de stat și administrative vr'unul dintre celelalte edificii și intravilane.

În legătură cu acesta se statorcesc tot-odată, ca începându dela 1 Ianuarie 1890 darea și celelalte greutăți publice după casa descrișă mai sus și cedată în proprietatea erariului regiu să le suporțe numai erariulu regiu singuru, din contră darea și greutățile publice obvenitore după celelalte edificii, intravilane și grădini, cari au trecut în nemărginită proprietate a fondului scolasticu alu districtului Năședutu, e datoru a le suporta amintitul fundu scolasticu.

IX. Suma încă restantă din prețulu de răscumpărare de 100.000 fl. amintit în §§ II și V al pactului din 12 Martie 1872 e datoru fondulu scolasticu centralu alu districtului Năședutu a o solvi și mai departe în ratele statorite în acelu pactu.

X. După împăciuirea de față — luându afară timbrele ce va avé să le solvescă familia Br. Kemény ca timbre de ohitanță după sumele ce le va primi, — apoi luându afară competița, ce se va demăsura după această împăciuire pe basa scalei Nr. II — pe care însă asemenea o va anticipa erariulu, în greutatea comunelor nu se voru pretinde dela comune nici unu felu de competiță.

XI. Procesulu intentat înaintea tribunalului regiu din Bistrița cu incusa Nr. 1333 ex 1887 de fondulu de stipendiă a districtului Năședutu contra erariului regiu pto. 14.804 fl. arendă restantă, apoi procesulu intentat totu înaintea tribunalului regiu din Bistrița cu incase de provocare Nr. 4173/1887 de fondulu scolasticu centralu alu districtului Năședutu contra erariului montan pentru dreptul de patronat, se sistază prin acesta pentru totdeuna, ér spesele se compensază unele pentru altele.

(Va urma.)

Mulțămită publică.

Clușiu, 17 Iunie 1890.

După terminarea dărei de sémă referitoare la venitul concertului arangiat în favorul tinerilor universitari lipsiți de mijloce, a mai sosit din Iași dela d-na colectantă Nina Monasterianu nasc. cav. de Botta cu lista Nr. 73 suma de 100 franci seu 46 fl. 55 cr. colectați dela următorii d-ni și d-ne:

Nina Monasterianu 10 fr., Archieru Dositei 10 franci, Archimand. Konon, profesor 15 fr., Dea Sontzo profesoră 5 fr., Archim. Doroftei, vicarul st. Metr. 10 fr., M. Elisabeta Costachi Boldur 10 fr. Mironu Pompiliu 10 fr., Simeonu Crainicu 5 fr., P. Novleanu, prof. 10 fr. Anas-

tasia Sionu 5 fr. Nathalia D. Botezu 5 fr., Ruxanda Greceanu 5 fr.

Tinerimea română univ. din Clușiu pentru acestu act nobil și mărețu exprimă respectuoasă mulțămită tuturor d-lor contribuenți și în specie d-nei colectante, care nu a pregetat a osteni pentru scopul folositoru ce-lu urmăresce tinerimea română universitară din Clușiu.

Pentru comisiunea supraveghitoare:
Iuliu Karsai.

DIVERSE.

Stanley ca domnitoru. Din Londra se scrie, că la finea lui Octomvre Stanley va merge în Statele-unite, unde în prețulu unui onoraru de 15.000 funți sterlingi s'a angajat a ține 50 de conferințe despre Africa, dér și-a rezervat dreptul de a pute întrerupe seria conferințelor sale în casul când ar merge să ocupe tronul de domnitor în statul Congo, pe care i la oferit regele Belgilor.

Colera. Sciri sosite din Spania spun, că acolo s'au ivit mai multe casuri de colera; despre acesta nu se mai îndoesce nimeni și întrebarea e numai, că ore e vorba de-o adevărată colera asiatică seu numai de-o bolă epidemică. Guvernulu spaniolu a luat măsurile de lipsă pentru împedecarea bolii punându sub carantină ținuturile, în cari s'au ivit casuri de colera. Din Madridu se telegrafiază, că în senatulu ministrulu de interne a declarat, că până acum nu s'a constatat pe deplin, că colera este asiatică ori ba? Casuri mai noue de colera s'au ivit în *Pueblah*, ér țiarele din Viena spun, că după telegrame sosite din Madridu în provincia Valencia e mare temerea și agitațiunea pentru casurile de colera ce s'au ivit în satulu Rugat. Celu dintău casu de colera s'a ivit în 13 Mai, ér dela 5 Iunie începându casurile de colera sunt mai dese și mai toate se sfărșesc cu mörte. Tocmai acum colera se lătesce în măsură îngrijitoare. Dela 15 Iunie până la 17 s'au bolnavit 120 de persoane, dintre cari 52 au murit. Trei părți din populațiune au părăsit satulu. Din *Montichelvo* i-se scrie lui „Tempt”, că dintre 850 persoane, 12 au fost atinse într'o di de colera. Din Parisu se telegrafiază, că în Spania lumea e pusă pe gânduri, ér lui „Tempt” i-se scrie din Madridu, că colera e asiatică, și din Sănt-Sebastian se telegrafiază, că scirile sosite din Valencia spun, că cel puțin 30 de comune sunt infectate de colera.

Cum este visul orbilor? Orbi, cari nici-odată nu vedu nimic din cele ce se întâmplă în lume, nu pot să viseze asemenea nou. Lor nu li-se poate arăta în visu chipulu unor obiecte vedute și de aceea visul lor trebuie să fiă cu totul deosebitu de alu celorlalți omeni. Unu medicu cu numele Jastrow, care trăiesce între orbi, dice, că orbi nu visează, că doră aru vedé unu lucru ori altulu, oi visează numai că aud, d. es. visează că aud unu șgomotu, o musică, unu cântecu, o vorbire etc. De altmătrelea orbi visează multu mai puțin decâtu cei cu vedere.

Bursa și capetele de țigări. — În orașele mari sunt omeni sëraci, cari se ocupă cu adunarea mucurilor de țigări pe la burse. Unu astfelu de om, care s'a obișnuit a aduna mucurile de țigări în edificiulu bursei din Parisu dice, că elu este în stare a judeca dispozițiunea domnesce la bursă numai din mucurile de țigări. Dacă bursa e în stare de agitațiune, atunci și lui îi merge bine, căci până se duc și se aduc scirile la bursă, umblă multu lume, omeni sunt agitați, neastempărați și fumază multu. Țigare însă seu că nu răsufă bine, seu că nu țignesce respectivulu și o aruncă abia începută. Când dispozițiunea la bursă e liniștită, bursierii și omeni de afaceri dela bursă umblă comod, sunt liniștiți și fumază țigarele până se ard la degete.

Editoru și redactoru responsabilu:
Dr. Aurel Mureșianu.

Cursul pieței Brașov

din 20 Iunie st. n. 1890.

Table with exchange rates for various currencies and goods like Banconote românești, Argint românești, etc.

Cursul la bursa de Viena

din 19 Iunie st. n. 1890.

Table with stock market prices for various securities and bonds from Vienna.

In allen Trafiken und Galanterie-Geschäften.

General-Depot: OTTO KANTZ & CO., WIEN. 332.26-3

Cel puțin în douăzeci mii de depozituri se vinde și e recunoscut de cel mai bun remediu contra oricărui insectă

er s'a făcut mai eficient.

Sticlele veritabile sunt însemnate cu numele J. ZACHERL și costă de acum înainte: 15 cr., 30 cr., 50 cr. și 1 fl.

Acastă alasă specialitate nimicesce, cu o deosebită putere și grabă, toate insectele din locuințe, bucătării și hoteluri, din mobile și haine, precum și pe acele dela animalele de casă, din grajduri, de pe plante și din paturile de sticlă pentru flori și grădini.

Se află de vânzare în Brașov la Domni:

Table listing various pharmacies and merchants in Brașov who sell Zacherlin.

In toate celelalte orașe ale Transilvaniei și la sate sunt depozite acolo unde sunt expuse placate de „Zacherlin“.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabilă din 1 Iunie 1890.

Large table with train schedules for various routes including Budapest-Brașov, Brașov-Teluş, and others, with columns for train types and times.

Nota: Numeri încadrați cu linii groase însemnă orele de noapte.